

Chồng thường xuyên làm việc nhà dù tôi không yêu cầu

Tôi không hiểu tại sao anh có thể chu toàn và nhiệt tình đến vậy; ngay cả khi mệt, anh vẫn không ngại tay.

Tôi 32 tuổi, thiết kế thời trang; chồng 35 tuổi, làm kỹ sư phần mềm trong một công ty công nghệ. Lương anh 30 triệu đồng, không phải quá cao so với nhiều người, thế nhưng tôi luôn thấy anh là người đàn ông tuyệt vời. Anh làm việc rất ổn định, cẩn thận và có trách nhiệm. Nhiều lúc công ty gặp vấn đề, anh không chỉ giải quyết các lỗi kỹ thuật mà còn là người hòa giải khi các đồng nghiệp mâu thuẫn. Tôi thật sự khâm phục sự bình tĩnh và trí tuệ của anh.

Hàng tuần, anh đều dành thời gian chở con trai 5 tuổi đi chơi, có khi đi công viên, khi khác lại tới tiệm sách thiếu nhi, hoặc đơn giản chỉ là đi lòng vòng ngắm phố. Anh luôn muốn con trải nghiệm và học hỏi từ những điều giản dị. Buổi tối, khi con đã ngủ, anh thường bật tivi xem đá banh, nhất là những trận có đội bóng anh yêu thích. Ban đầu, tôi chỉ ngồi xem để ủng hộ chồng, rồi anh luôn nhiệt tình giải thích cho tôi từng vai trò của các cầu thủ, cách thức họ phối hợp, đặc biệt anh cố làm tôi hiểu luật việt vị, điều tôi từng nghĩ là khó nhất. Chính sự tận tâm đó đã khiến tôi từ một người không hứng thú, nay lại thấy bóng đá thật hấp dẫn.

Có một điều kỳ lạ ở anh mà tôi luôn thắc mắc, anh rất thích làm việc nhà mà phần lớn là tự nguyện. Tan làm muộn, dù đã 19-20h, anh vẫn tranh thủ tắm rửa, xong lại lau nhà, dọn dẹp. Nếu hôm nào không còn đồ ăn, anh nhanh chóng nấu mì hoặc chở mẹ con tôi ra ngoài ăn. Tôi ít khi nhờ anh làm việc gì nhưng anh luôn tự động đảm nhận. Anh còn cực kỳ chăm chút quần áo của cả nhà. Sau khi giặt xong, anh luôn gấp quần áo ngay ngắn, thậm chí cả đồ lót cũng xếp cẩn thận. Những ngày cuối tuần, anh thường dọn dẹp kỹ hơn. Anh kéo cả ghế sofa ra để hút bụi, lau sạch những góc khuất trong nhà mà tôi thường bỏ qua.

Có lần tôi hỏi: “Anh làm gì kỹ thế”? Anh cười: “Sạch chút em với con thoải mái hơn, anh cũng thích làm nữa”. Nhiều lần tôi phải kéo anh ngồi xuống, bắt anh nghỉ ngơi, anh chỉ cười rồi bảo: “Làm xong mới yên tâm”. Tôi tự hỏi, có phải sự chu đáo là cách để anh thể hiện tình yêu với gia đình, hay đơn giản anh thấy đó là trách nhiệm của mình? Dù là gì, tôi luôn cảm thấy may mắn khi có một người chồng như anh.

